

Nesmím znát prý její jméno

Jiří Schelinger

Mám novou dívku krásnou, půvabnou,
jsem do ní blázen, dobře ví,
svou něžnou tvář, chůzí nádhernou,
mou touhu dráždí i když spím.

Dává mi více, než si můžu přát,
chuť polibků jak rajských vín,
jen její přání zvláštní, záhadné,
na naši lásku vrhá stín.

Nesmím znát prý její jméno,
proč mě tak trápí, mám se ho bát,
nesmím znát prý její jméno,
tak jak tě milá mám tedy zvat.

I když se bráním lásce, plám jak ví
když ráno domů odchází,
jsem náhle otrok svodů lákavých,
co na mě její parfém dých.

Cítím, že mě má ráda víc než dřív,
i její oči zasněné,
však na jméno když ptám se jí,
má dívka stále říká ne,
má dívka stále říká ne,
má dívka stále říká ne.
A ne, ne, ne . a ne, ne, ne .
A ne a ne a ne a ne. Ne, ne, ne, ne .